

הסתדרות צעירה

מבין 509.919 חברי הסתדרות

33,6 %

בני 18-29

59,7 %

בני 30-54

5,7 %

בני 55 ומעלה

1 גי' בלתי ידוע

כל שני עולה חדש

בין חברי ההסתדרות ילידי הארץ הם רק

9,6 %

עדו עד 1923

3,6 %

עדו עד מלחמת העולם השנייה

24,7 %

עדו עד מלחמת השחרור

10,5 %

ואחריה

51,6 %

כל שני הוא עולה חדש — הרוב יושב בערים הגדולות —

חזקה יותר. המפלגה השלטת בשלושתן יכיר לה להעביר תמיד גרעיני-כוח ממיסד אחד למשנהו, לפי נוחיותה. אולם מומחים רבים סבורים כי גם כיום מרוכז בהסתדרות כוח רב יותר מאשר בכנסת ובממשלה. אמר פעם סוליטקאי אחד: „מה אם הציונים הכלליים יקבלו רוב בכנסת? זה לא יועיל להם הרבה. אמצעי-השלטון האמיתיים יישארו בידי מפא"י.“

אולם אותה השתלשלות עצמה גרמה גם לתוצאה הפוכה: ההסתדרות איבדה כמידה רבה את כו-חה להפעיל את הכוחות המרוכזים בה. הארגון העיקרי של מעמד הפועלים הוא לא רק בעת ובעונה אחת המעסיק הגדול ביותר בארץ (חברת העובדים) אלא גם כפוף למפלגה המחזיקה ברוב בממשלה. פקודו-תיהם של שרי הממשלה מחייבות את עסקניה.

במלחמת הבחירות, מרוצה רק מפא"י מן המצב הקיים. במצע הרשמי שלה כולל ה-סעיף „דרכנו בהסתדרות“ אוסף של משאלות נחמדות, שכל מפלגה אחרת במדינה היתה חותמת עליהן ברצון. מפא"י אינה מעונינת בשום שינוי, העלול להפרי את מערך-הכוחות המסובך והעדין של שלוש צלעות המשולש.

בקצה האחד של הבמה עומדת הסיעה החדשה של הצ"כ, הרוצה להעביר את מרכזי הכוח של ההסתדרות, כגון קופת-חולים, ליד הממשלה. לפי תפיסתה, צריכה ההסתדרות להיות איגוד מקצועי גרידא, כמו הסתדרויות פועלים אחרות בעולם. דעה זו, השלטת בחוגים האזרחיים, לא תקנה לעצמה בעתיד הקרוב אחיזה חזקה בחוגי הפועלים, והיא כבר גרמה לכך שמפלגות השמאל, שמתחו עד כה ביקורת חריפה על הנהלת סולל-בונה, התייצבו עתה להגנתה מפני הציונים הכלליים.

ההסתדרות היא מבנה מיוחד במינו. אין שני כמותו בעולם כולו. איש לא תיכנן מראש ייחוד זה. היא היה פרי המסיבות.

בימים שקדמו להקמת המדינה, היתה ההסתדרות מרכז הכוח של העם החדש. הסוכנות היהודית הכריזה הכרזות, אספה כספים. הועד הלאומי קיים ישיבות וערך שבתונים. אולם בהסתדרות התרכזו מכשירי-הכוח ואמצעי-השלטון האמיתיים. היא היתה המדינה בדרך.

ההתיישבות העובדת, לבה של ההסתדרות בימים ההם, היתה המסגרת האידיאלית לאי-סוף הנשק, לאימון המגויסים, להחזקת הכוח הפלמ"חי המגויס. כל מנגנון ההגנה שכן בבית ההסתדרות. תעשיית הנשק היתה ה-סתדרותית. כיבוש העבודה בבנין המתנות ה-בריטיים נעשה עליידי סולל-בונה, החברה היתידה שהיתה די גדולה לכך.

קופת-החולים של העובדים שימשה תחליף למנגנון תברואה לאומית. לשכות העבודה הטילו מרות אוטומטית על המוני העובדים. בהעדר תחוקה ממשלתית, היתה זאת ההסתדרות שהבטיחה בכוחה את רמת-המחיה של הפועל, את חלוקת ההכנסה הלאומית בצורה צודקת פחות או יותר.

כשקמה המדינה, היתה להסתדרות אחיזה מכרעת על כל מערכת ההתיישבות והתברואה, חלק חשוב בכל ענפי המשק. בעיני משקיפים זרים הפכה „מדינה בתוך מדינה“. למעשה היתה משהו אחר: אחד משלוש הצלעות של המשולש: הממשלה — הסוכנות — ההסתדרות אשר כמר-כזה עמדה ועומדת מפא"י.

קשה מאד לקבוע כיום מי משלוש הצלעות

על מה נמוע הויכוח?

הנוער שעל הסף

כאמצעות הנוער העובד מאורגנים בהסתדרות נערים בני 14-17 כמספר

14.000

אולם לא מאורגנים עובדים

40.000

מתוך כול בני-הנוער בני זה בישראל שמספרם

93.000

חפש את האשה

בין חברי ההסתדרות

52,6 %

גברים ולעומתם

47,4 %

נשים.

ומספר הרווקים והרווקות שהיו לפי ני שנה 5,4%, מגיע עתה ל-17%

